

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η απόκτηση της γνώσης και η μάθηση σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο, όπως είναι ο κόσμος που ζούμε σήμερα, φαίνεται να προϋποθέτει δεξιότητες και ικανότητες ώστε οι μαθητές να λειτουργούν ως μελλοντικοί πολίτες με κριτική σκέψη και δικαίωμα στην επιλογή.

Ο Δάσκαλος καλείται να μεταδώσει τις αξίες του αυριανού κόσμου μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, αναζητούμε διόδους για την εξελικτική πορεία του πολιτισμού, και την ανάδειξη αξιών, μέσα από την καλλιέργεια των μαθητών μας, τη γνωστική και συναισθηματική τους ανάπτυξη.

Γι' αυτό το εκπαιδευτικό μας σύστημα εγκαταλείπει το παραδοσιακό γνωσιοκεντρικό σχολείο, της παθητικής απόκτησης των γνώσεων και εισέρχεται στο μαθητοκεντρικό, βιωματικό και δημιουργικό σχολείο με όλους τους συντελεστές του (διδάσκοντες και διδασκομένους) συμμετέχοντες χαράς και ζωής και όχι μόνο στερεότυπης διδασκαλίας.

Για το σκοπό αυτό αναμορφώνονται τα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών (Α.Π.Σ.) και το Π.Ι. επεξεργάστηκε τη σύνταξη του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγραμμάτων Σπουδών (Δ.Ε.Π.Π.Σ.), εισάγοντας τη διαθεματική προσέγγιση της γνώσης. Η καινοτόμος αυτή προσπάθεια, αναπροσαρμόζει τους στόχους και τις μεθόδους της διδασκαλίας. Με τον τρόπο αυτό προωθείται η διασύνδεση γνωστικών αντικειμένων, η σφαιρική ανάλυση βασικών εννοιών και προβάλλεται η διαθεματική προσέγγιση της γνώσης στη σχολική πράξη, διαδικασία που ενισχύει γενικότερα τη γενική παιδεία.

Στην εργασία μου θα παρουσιάσω ένα σχέδιο διδασκαλίας μαθήματος Θρησκευτικών της Γ' τάξης Δημοτικού

ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Γ' Τάξη Δημοτικού

Μάθημα 32: « Ο καλός Σαμαρείτης» (σελ. 95-96)

(Διδακτικοί Στόχοι , Διδακτική προσέγγιση , Επεξεργασία διερεύνηση , Σύνδεση του μαθήματος , Εργασία παραγωγής γραπτού λόγου , Αξιολόγηση προσπάθειας , Αξιολόγηση μαθητή , Αυτοαξιολόγηση , προτεινόμενο Σχέδιο Εργασίας)

ΓΕΝΙΚΑ

Στο πλαίσιο μιας νέας πραγματικότητας σύγχρονων πολυπολιτισμικών κοινωνιών ο μαθητής – αυριανός πολίτης- θα πρέπει

- να αποδέχεται και να σέβεται την πολιτισμική ετερότητα των συμπολιτών του, ώστε όλοι να ζουν αρμονικά σε ένα περιβάλλον, ανεξάρτητα από την εθνική, θρησκευτική, πολιτιστική ή άλλη ομάδα στην οποία ανήκουν.
- Η σημασία και αξία της χριστιανικής πνευματικής ηθικής είναι διαχρονική και περιλαμβάνει τις θεμελιώδεις πανανθρώπινες αξίες (δικαιοσύνης, αλήθειας, καθαρότητας, πραότητας, ανοχής στη διαφορετικότητα, συμφιλίωσης, αγάπης)

Με τη διδασκαλία των Θρησκευτικών στο Δημοτικό Σχολείο επιδιώκεται :

- Να γνωρίσουν οι μαθητές βασικές παραστάσεις, έννοιες και σύμβολα της ορθόδοξης πίστης και ζωής.

ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Οι μορφές διδασκαλίας που πρέπει να επιλέγονται εναλλακτικά στη θέση μιας στείρας μονολογικής μορφής είναι:

- η διαλογική μορφή
- η ομαδοσυνεργατική μορφή
- η διαθεματική-βιωματική μορφή.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η αξιολόγηση, εκτός από τελικό, έχει κυρίως διαμορφωτικό χαρακτήρα, αποσκοπεί δηλαδή στο να ελέγξει και να προαγάγει, μέσα από την ανατροφοδότησή της, την επίτευξη των στόχων της διδασκαλίας . Πρόκειται λοιπόν για μία αξιολόγηση που πραγματοποιείται σε όλη τη διάρκεια του διδακτικού χρόνου και δεν αφορά αποκλειστικά στον έλεγχο του μαθητή, αλλά στον έλεγχο του διδακτικού έργου.

Έτσι οι μαθητές χρειάζεται να:

Αναστάσιος Ανδριανόπουλος - Μετεκπαιδευόμενος στο Διδασκαλείο Πατρών

Αιθαία - 24009 Θουρία

e - mail : andrianop @ sch.gr , tasosandrianop @ yahoo.gr

url : http :// users.mes.sch.gr/andrianop

- Επεξεργάζονται πηγές και κείμενα .
- Βρίσκουν οι ίδιοι κατάλληλες πληροφορίες, τις ταξινομούν με κριτήρια, τις επεξεργάζονται, τις διασταυρώνουν και τις παρουσιάζουν με φαντασία και πρωτοτυπία .
- Χρησιμοποιούν σωστά τους θρησκευτικούς όρους στην πραγμάτευση των θεμάτων .
- Αναγνωρίζουν και χρησιμοποιούν σωστά τα θεολογικά κριτήρια κατανόησης και ερμηνείας .
- Συζητούν με επιχειρήματα και κατανοούν τον συνομιλητή τους .
- Αναγνωρίζουν μέσα στις πολιτιστικές εκδηλώσεις: εμπειρίες, ιδέες, έννοιες, ζητήματα που έχουν επεξεργαστεί και μιλούν γι' αυτά .
- Συγκρίνουν και συσχετίζουν τα όσα διδάσκονται με εμπειρίες της καθημερινής κοινωνικής και προσωπικής ζωής .
- Συσχετίζουν τις γνώσεις τους και από άλλα αντικείμενα με τα όσα διδάσκονται στο ΜτΘ .
- Ελέγχουν με νηφαλιότητα την ορθότητα και την επάρκεια απόψεων .
- Χρησιμοποιούν κατάλληλα και εύστοχα το διδακτικό υλικό .
- Κατανοούν, κρίνουν και αξιολογούν με κριτήρια συμπεριφορές .
- Τροποποιούν τις απόψεις τους και υπερβαίνουν στερεότυπα .
- Προχωρούν σε προσωπικές συνθέσεις .
- Αναλαμβάνουν την οργάνωση δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων .
- Συνεργάζονται αποτελεσματικά .

Όλα τα παραπάνω ελέγχονται και στην καθημερινή εργασία στην τάξη, αλλά και στις γραπτές δοκιμασίες κάθε τύπου. Όπως είναι φυσικό, χρειάζεται να προβλέπονται – και στο Βιβλίο Μαθητή και στο Τετράδιο Εργασιών – ερωτήσεις / θέματα που να δίνουν ευκαιρίες για μια τέτοια αξιολόγηση.

Θρησκευτικά Γ΄ Τάξης Δημοτικού

Μάθημα 32: « Ο καλός Σαμαρείτης» (σελ. 95-96)

ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το κήρυγμα της αγάπης του Χριστού ανέτρεψε ολόκληρο το σύστημα αξιών που υπήρχε μέχρι τότε στον κόσμο. Η αγάπη προς όλους πριν από το Χριστό και έξω από το Χριστιανισμό δεν υπήρχε και δεν υπάρχει πουθενά.

- «αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν» (Ματθ. 19, 19-20)
- «αγαπάτε αλλήλους» (Ιων. 12, 13, 17)
- «αγαπάτε τους εχθρούς υμών» (Ματθ.5, 44)
- «Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι» (Λουκ. 23,34)

Η ορθοδοξία τοποθέτησε την αγάπη πάνω από την προσευχή, την αγνότητα, την ευγνωμοσύνη, πάνω από όλες τις ανθρώπινες αρετές.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Οι μαθητές στο μέτρο των δυνατοτήτων τους να :

- **Επισημάνουν τους λόγους για τους οποίους η έμπρακτη αγάπη προς κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη, ομορφαίνει τη ζωή.**
- **Κατανοήσουν ότι η αγάπη πρέπει να δείχνεται σε όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, θρησκεύματος και κοινωνικής ομάδας.**
- **Αναζητήσουν συγκεκριμένους τρόπους για άμεση-έμπρακτη προσφορά αγάπης προς τους συνανθρώπους μας.**
- **Διαπιστώσουν ότι με την αγάπη μπορούμε να ομορφύνουμε τη ζωή μας αλλά και τη ζωή των άλλων.**

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

Αγάπη - Αλληλεγγύη - Έλεος – Πλησίον

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

1. Προσανατολισμός στους στόχους (κίνηση ενδιαφέροντος)

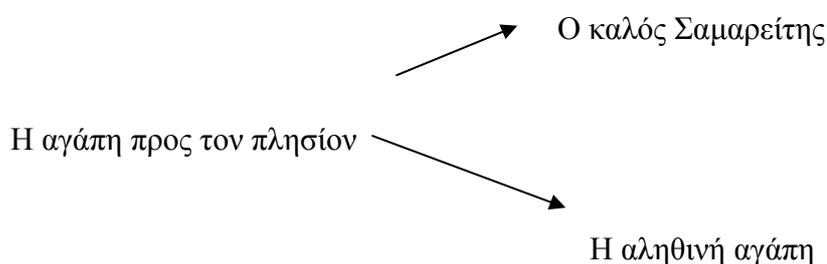
Αξιοποιούμε ένα περιστατικό άσχημης συμπεριφοράς μεταξύ δύο (των) μαθητών στη διάρκεια του διαλείμματος ή εν γένει της σχολικής ζωής. Από ένα τέτοιο καθημερινό, φυσικό διάλογο που υπηρετεί γλωσσικούς στόχους (κατευθυντικός λόγος, περισσότερο ή λιγότερο επεξεργασμένος) οι εταίροι της σχολικής τάξης (δάσκαλος και μαθητές) καταλήγουν στην αναζήτηση του τρόπου που οφείλουμε να συμπεριφερόμαστε απέναντι στους άλλους μαθητές, απέναντι στους συνανθρώπους μας. Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει για τη στάση μας απέναντι στα παιδιά οικονομικών προσφύγων και αλλοδαπών, αλλά και τα παιδιά με εγγενείς αδυναμίες που αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα και δυσκολίες προσαρμογής και γενικά για τη συμπεριφορά μας απέναντι σ' αυτούς που ενδεχομένως έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από αγάπη, αλληλεγγύη. Μέσα από τη συζήτηση οι μαθητές από κοινού με το δάσκαλο διατυπώνουν τον κύριο διδακτικό στόχο: **«Η έμπρακτη αγάπη προς κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, ειδικής κοινωνικής ομάδας, θρησκευματος, ομορφαίνει τη ζωή».**

Εναλλακτικά θα μπορούσε να αξιοποιηθεί ένα δημοσίευμα, μια είδηση από τον τύπο ή την τηλεόραση σχετικά με την εγκατάλειψη κάποιου ανθρώπου ή την εκδήλωση αλληλεγγύης από ένα πρόσωπο ή φορέα.

2. Παρουσίαση της ενότητας

Στη συνέχεια ο δάσκαλος ενημερώνει τους μαθητές ότι θα τους διαβάσει μια παραβολή του Χριστού που μας δίνει το καλύτερο παράδειγμα αγάπης ενός ανθρώπου προς το συνάνθρωπο (θα μπορούσαν οι μαθητές να θυμηθούν ξανά ότι παραβολή είναι μια απλή διήγηση- ιστορία από την οποία προκύπτει μια αλήθεια και την οποία εύκολα καταλαβαίνουμε).

Σχηματική παρουσίαση της ενότητας

3. Επεξεργασία/Διερεύνηση

- Αφού κάποιος μαθητής αναδιηγηθεί την ιστορία/παραβολή που άκουσε, ακολουθεί συζήτηση με επίκεντρο την εκδήλωση της αγάπης και αλληλεγγύης του ανθρώπου προς τον άνθρωπο.

Ενδεικτικές Ερωτήσεις/ προβληματισμοί που μπορούν να διατυπωθούν από το δάσκαλο ή από τους μαθητές είναι:

- Ποιοι μέχρι τότε θεωρούνταν «πλησίον»; (συμπατριώτες, συγγενείς, φίλοι)
 - Ποιοι κατά την παραβολή θεωρούνται «πλησίον»; (όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, θρησκευτικότητας).
 - Μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτά που είπε ο Χριστός; «Να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου», «Να προσφέρουμε αγάπη ακόμα και σ' αυτούς που θεωρούμε εχθρούς μας»;
 - Μπορεί ο καθένας να γίνει αληθινός πλησίον κατ' υπόδειγμα του καλού Σαμαρείτη;
- **Σύνδεση του μαθήματος με πραγματικές καταστάσεις ζωής (σχολικά και εξωσχολικά βιώματα των μαθητών – εμπειρίες).**

Οι μαθητές αναφέρονται σε συγκεκριμένη συμπεριφορά απέναντι σε ηλικιωμένους που στερούνται απλές χαρές της ζωής, στα παιδιά των ορφανοτροφείων, στους

υπερήλικες των γηροκομείων, στους απόρους ή στους αστέγους της ενορίας τους, μιλούν για τις ανάγκες τους που δεν είναι πάντοτε υλικές. Πολλοί συνάνθρωποί μας μοναχικοί και απομονωμένοι στερούνται επικοινωνίας και κοινωνικών συναναστροφών με σοβαρές επιπτώσεις στην ψυχική τους υγεία.

Διαπιστώνουν ότι αυτοί έχουν μεγαλύτερη ανάγκη της έμπρακτης αγάπης μας και μιλούν για τις δικές εμπειρίες αγάπης και άλλων προσώπων και φορέων (π.χ. « Το Χαμόγελο του Παιδιού», ανθρωπιστικών οργανώσεων όπως: Unesco, Unicef, Διεθνής Αμνηστία).

Ο δάσκαλος ενημερώνει τους μαθητές ότι αρκετά ιδρύματα, Κέντρα, Σύλλογοι με φιλανθρωπικό έργο σε όλη τη χώρα φέρουν την ονομασία «Καλός Σαμαρείτης» όπως:

- Κέντρο Προσαρμογής Σπαστικών Παιδιών «Ο καλός Σαμαρείτης».
- Γηροκομείο Μύρινας «Ο καλός Σαμαρείτης».
- Φιλανθρωπικός Σύλλογος «Καλός Σαμαρείτης», Πτολεμαΐδα, κ.ά.

Προσπαθούν να θυμηθούν και να αναφέρουν τι είδους αγάπη προσέφεραν και σε ποιον, κάποια στιγμή της ζωής τους και πώς ένιωσαν μετά.

- Θα γίνει επίσης αναφορά και στην εκδήλωση αλληλεγγύης χωρίς διακρίσεις ανάμεσα σε λαούς, στις περιπτώσεις που μια ομάδα πληθυσμού πλήττεται από πόλεμο, θεομηνίες, σεισμούς, παλιρροϊκά κύματα με αποστολή βοήθειας από επίσημες κυβερνήσεις αλλά και μέσω οργανώσεων και φορέων (εκκλησία, μη κυβερνητική οργάνωση «Γιατροί του κόσμου» κτλ.)

Στη διάρκεια της συζήτησης αξιοποιείται ο χάρτης της τάξης (σελ.84) και γίνονται οι αναγκαίες επεξηγήσεις σύμφωνα με το γλωσσάριο του Β.Μ. (πλησίον, Λευίτης, Σαμαρείτης, πανδοχείο, ελέησε).

4. Εργασία παραγωγής γραπτού λόγου

Οι μαθητές γράφουν ένα κείμενο με τίτλο:

«Πώς θα ήταν ο κόσμος, αν όλοι οι άνθρωποι εκδήλωναν έμπρακτα την αγάπη προς το συνάνθρωπό τους.»

(Οι μαθητές θα πρέπει να αναφερθούν στη σημερινή εποχή, όπου τα μίσση, ο ανταγωνισμός, οι φυλετικές και θρησκευτικές διακρίσεις οδηγούν στην εξαθλίωση, στον πόλεμο, στην πείνα και τη δυστυχία εκατομμύρια ανθρώπους – κυρίως παιδιά –

σε όλο τον κόσμο. Οι σκέψεις αυτές των παιδιών θα μπορούσαν -με την προτροπή του δασκάλου- να αποτελέσουν ένα μικρό λεύκωμα εικονογραφημένο από τα ίδια τα παιδιά και να αποσταλούν σε ανθρωπιστικές οργανώσεις όπως οι «Γιατροί χωρίς σύνορα», «Το χαμόγελο του παιδιού», κ.ά).

Αξιοποίηση παραθεμάτων

Ο δάσκαλος διαβάζει και κείμενα (λογοτεχνικά, πατερικά, κ.ά.) που αναφέρονται στις ανθρώπινες σχέσεις και στην εκδήλωση αλληλεγγύης και αγάπης όπως:

α. Προσευχή μικρού (Σ. Σπεράντζας)

β. «Κάθε φορά που απαντάς με αγάπη στο μίσος, διαλύεις το μίσος.» (Γουαϊήν Ντύερ)

γ. «Το γιατρικό για τον άνθρωπο είναι ο άνθρωπος.» (Αφρικανική παροιμία)

δ. «Εγώ όμως σας λέω, είπε ο Κύριος, αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευεργετείτε όσους σας μισούν, προσεύχεσθε για όσους σας βλάπτουν.» (Ματθαίου 5, 44)

ε. «Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως η κακία που σε χωρίζει από τον αδελφό, δεν βρίσκεται στον αδελφό, αλλά σε σένα, και τρέξε να συμφιλιωθείς μαζί του, για να μην ξεπέσεις από την εντολή της αγάπης.» (Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ)

5. Πρόταση βιωματικής- διαθεματικής εργασίας

Οι μαθητές ενδεχομένως αυθόρμητα ή με κατάλληλη παρόθηση διατυπώνουν προτάσεις για την εκδήλωση αλληλεγγύης/ έμπρακτης αγάπης από τους ίδιους σε συγκεκριμένη οικογένεια αλλοεθνή ή ετερόθρησκη ή και άλλη που έχουν πληροφορηθεί οι ίδιοι και ο δάσκαλος ότι έχει μεγάλη ανάγκη ή σε κάποιο ίδρυμα (ορφανοτροφείο, ίδρυμα με παιδιά που έχουν αναπηρίες κτλ.) ή ενοριακό κέντρο.

Η υλοποίηση της πρότασης που θα επιλεγεί αποτελεί ένα σχέδιο εργασίας βραχείας διάρκειας (ΔΕΠΠΣ-ΑΠΣ) του μαθήματος των Θρησκευτικών για ανάλογες δραστηριότητες.

Σχέδιο εργασίας –Στάδια βιωματικής εργασίας

- Προετοιμασία επίσκεψης

Οι μαθητές προτείνουν τρόπους με τους οποίους μπορούν να εκφράσουν την αγάπη τους όπως:

- Αναζήτηση τρόπου επικοινωνίας
- Συγκέντρωση χρημάτων
- Ετοιμασία δώρων, παιχνιδιών, εικαστικών δημιουργιών κ. ά.
- Οργάνωση εκδήλωσης (συγκεντρώνουν παραμύθια, ιστορίες που θα τους διηγηθούν, ετοιμάζουν τραγούδια, επιλέγουν ομαδικά παιχνίδια που θα παίζουν, κτλ.)
- Συγκρότηση ομάδων εργασίας και επιμερισμός έργου
- Χωρίζονται σε ομάδες και αναλαμβάνει επιμέρους δράσεις κάθε ομάδα όπως:
1η ομάδα: Επικοινωνία/συνεννόηση με τα πρόσωπα που θα συναντήσουν ή τον υπεύθυνο (του επισκέψιμου χώρου) του ιδρύματος ή του οργανισμού ή του κέντρου που πρόκειται να επισκεφτούν και επιλογή του τρόπου μετάβασης και επιστροφής (η συμβολή του δασκάλου εδώ είναι επιβεβλημένη).
- 2η ομάδα:* Συγκέντρωση χρημάτων και άλλων ειδών.
- 3η ομάδα:* Προετοιμασία εκδήλωσης (στην τάξη).
- 4η ομάδα:* Οργάνωση εκδήλωσης στον επισκέψιμο χώρο ή της επίσκεψης στο σπίτι κάποιας άπορης οικογένειας.
- 5η ομάδα:* Ξεναγηση και προετοιμασία ερωτήσεων στην περίπτωση που επιλεγεί πραγματοποίηση συνεντεύξεων ή κειμένου που θα ανακοινώσουν οι μαθητές απευθυνόμενοι στα μέλη του επισκέψιμου χώρου.
- Πραγματοποίηση της επίσκεψης όπως έχει σχεδιαστεί και έμπρακτη εκδήλωση της αγάπης (βίωμα).]

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

Οι μαθητές την άλλη μέρα συζητούν για ό,τι είδαν και άκουσαν, γι' αυτά που τους εντυπωσίασαν, γι' αυτά που ένιωσαν. Αναφέρονται στη χαρά που πρόσφεραν, αν την διέκριναν στα βλέμματά των ατόμων που επισκέφτηκαν, αν εισέπραξαν και τη δική

τους αγάπη, αν ομόρφυνε η ζωή των παιδιών ή των ενηλίκων που μοιράστηκαν την αγάπη μαζί τους, αν χαιρέται εξίσου αυτός που δίνει την αγάπη με αυτόν που την παίρνει.

Οι μαθητές μπορούν πλέον να διαπιστώσουν πως όπως ο Θεός που αγαπά όλα τα πλάσματά του και οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν το ίδιο και να γίνουν «αληθινοί πλησίον» κατά το υπόδειγμα του καλού Σαμαρείτη.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Ο δάσκαλος παρατηρεί συστηματικά το βαθμό συμμετοχής του μαθητή στη μαθησιακή διαδικασία και στη διάρκεια της βιωματικής εργασίας και η οποία αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη της επίδοσής του.

Ο δάσκαλος επίσης από κοινού με τους μαθητές αναφέρονται ή συνδιαμορφώνουν εννοιολογικό χάρτη και ελέγχεται ο βαθμός κατάκτησης των νέων εννοιών.

Τέλος οι μαθητές αυτοαξιολογούν την προσπάθειά τους μετά την ολοκλήρωση της επίσκεψης που οι ίδιοι είχαν οργανώσει (απαντώντας σε σχετικά ερωτήματα όπως: πετύχαμε τους στόχους, ποια προβλήματα αντιμετωπίσαμε, τι θα μπορούσε να έχει οργανωθεί καλύτερα, ποια ομάδα πέτυχε καλύτερα στο έργο της;), καταλήγουν σε μια ανακεφαλαίωση και διατυπώνουν μια πρόταση κατακλείδα.

Εναλλακτικός τρόπος αυτοαξιολόγησης:

Οι μαθητές, αν υπάρχει στο σχολείο αίθουσα υπολογιστών, ανοίγουν το Λογισμικό Θρησκευτικά Γ' και Δ' Δημοτικού στην αντίστοιχη θεματική και εργάζονται στη δραστηριότητα «Παιχνίδια» συμπληρώνοντας το «Σωστό-Λάθος» με δύο επίπεδα δυσκολίας και αξιολογούν την προσπάθειά τους.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοψίζοντας θα λέγαμε ότι η διδασκαλία του ΜτΘ έχει βασικά γνωσιολογικό χαρακτήρα. Καθώς όμως τα περιεχόμενα του ΜτΘ δεν μπορούν να «προσφέρονται» ως απλές πληροφορίες, είναι αναγκαίο η μέθοδος της διδασκαλίας να ξεκινάει από εμπειρίες και βιώματα των μαθητών, να δημιουργεί ευκαιρίες για ενεργοποίηση και προβληματισμό τους, να μην προσφέρει έτοιμες απαντήσεις και θέσεις, να δίνει ευκαιρίες για διερεύνηση και ανακάλυψη από τους ίδιους τους μαθητές. Πρόκειται δηλαδή για μία ενεργητική μάθηση και μάθηση με ανακάλυψη.

Επίσης, καθώς είναι απαραίτητη η διαλογική συζήτηση, η συνεργασία, η συνδιαμόρφωση, ενδείκνυται η εφαρμογή της ομαδοσυνεργατικής διδασκαλίας και η αντίστοιχη οργάνωση της τάξης, καθώς και η πραγματοποίηση δραστηριοτήτων.

Ταυτόχρονα ο δάσκαλος, φροντίζει να δημιουργήσει κλίμα “λιτότητας”, άνεσης, χαράς και αποδοχής. Γενικά φροντίζει να διευκολύνει το παιδί στην προσπάθειά του να έρθει σε άμεση μαθησιακή σχέση με το διδακτικό αγαθό. Ο περιορισμός του ρόλου του διδάσκοντος και η αντίστοιχη αύξηση της ενεργητικής συμμετοχής των μαθητών στη διδακτική και μαθησιακή διαδικασία, πρέπει να αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για την εφαρμογή ενεργητικών μεθόδων διδασκαλίας.

Σε ό,τι αφορά τις διαθεματικές δραστηριότητες, το μάθημα των Θρησκευτικών παρέχει τη δυνατότητα για πολλαπλές προσεγγίσεις της διδακτέας ύλης με ανάπτυξη ποικίλων δραστηριοτήτων οι οποίες είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν μέσα ή έξω από το σχολείο συνδέοντας έτσι τα Θρησκευτικά με ζητήματα που πραγματεύονται και άλλες επιστήμες ή με γεγονότα και καταστάσεις της καθημερινής ζωής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.ΚΟΥΛΟΥΜΠΑΡΙΤΣΗ, ΑΛ., Μουρατιά, Ζ., (2004) Σχέδια Εργασίας στην Πράξη και στην Τάξη: Στόχος- Τρόπος- Αξιολόγηση, εκδ. ΠΑΤΑΚΗΣ, Αθήνα.
- 2.ΜΑΤΣΑΓΓΟΥΡΑ, ΗΛ., (2002), Η διαθεματικότητα στη Σχολική Γνώση. Εννοιοκεντρική Αναπλαισίωση και Σχέδια Εργασίας, εκδ. ΓΡΗΓΟΡΗ, Αθήνα.
- 3.ΠΑΠΠΑΣ, Α., (1987) Μαθητοκεντρική διδασκαλία τ. α΄, β΄, γ΄ εκδ. ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, Αθήνα.
- 4.ΠΟΡΤΕΛΑΝΟΥ, ΣΤ., (2002), Διαπολιτισμική Θεολογία- Πρόταση διαθεματικής διδακτικής, εκδ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, Αθήνα.
- 5.ΠΟΡΤΕΛΑΝΟΥ, ΣΤ., (1999), Διδακτική του μαθήματος των Θρησκευτικών, εκδ. Μ.Π. ΓΡΗΓΟΡΗ, Αθήνα.
- 6.ΡΕΡΑΚΗ, ΗΡ. (2006), Ο «Άλλος» στο Ελληνικό σχολείο, Ορθόδοξη Χριστιανοπαιδαγωγική θεώρηση
- 7.ΥπεΠΘ-ΠΙ (2003), (ΦΕΚ αριθ. φ. 303 και 304, τ.Β.) Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών και ΑΠΣ της Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης.
- 8.ΥπεΠΘ-ΠΙ (2002), Οδηγός Σχεδίων Εργασίας, Αθήνα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

1. • www.myriobiblos.gr, Ηλεκτρονική βιβλιοθήκη της Εκκλησίας της Ελλάδος
2. • www.pi-schools.gr/Lessonns/religious/index.html, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (τοποθεσία για το Μάθημα των Θρησκευτικών)